

Ο Δίας έσωσε πάλι τον πλανήτη μας

Αν δεν ήταν ο Δίας, μπορεί και να μην κάναμε διακοπές φέτος. Δεν μιλάμε για τον θεό του Ολύμπου, αλλά τον μεγαλύτερο πλανήτη του ηλιακού μας συστήματος, ο οποίος την περασμένη Κυριακή μπήκε ανάμεσα στη Γη και έναν απειλητικό κομήτη. Ο κομήτης που δεν ξεπερνούσε σε διάμετρο το ένα χιλιόμετρο έπεσε στην επιφάνεια του Δία με τόση φόρα, που άνοιξε μια τρύπα ίση με τον Ειρηνικό Ωκεανό

Ο κομήτης έπεσε στην επιφάνεια του Δία με τόση φόρα, που άνοιξε μία τρύπα ίση με τον Ειρηνικό Ωκεανό. Οι επιστήμονες της NASA θεωρούν ότι το αντικείμενο που τη δημιούργησε ήταν αρκετά μικρό και δεν ξεπερνούσε σε διάμετρο το ένα χιλιόμετρο. Υπολογίζουν ότι έπεσε στον πλανήτη με ταχύτητα 60 χλμ. το δευτερόλεπτο και συνδέουν με το γεγονός αυτό κάποιες ατμοσφαιρικές μεταβολές (θέρμανση της τροπόσφαιρας, αύξηση της εκπομπής αέριας αμμωνίας κ.ά.).

Οι επιστήμονες πιστεύουν πως αν ο κομήτης δεν έβρισκε εμπόδια στον δρόμο του, ίσως έπεφτε πάνω στη Γη. Και δεν είναι η πρώτη φορά που μας γλιτώνει ο Δίας. Πριν από 15 χρόνια, ο κόσμος παρακολουθούσε με κομμένη την ανάσα τον κομήτη Σουμέικερ-Λέβι 9 να πέφτει στην επιφάνεια του μακρινού πλανήτη, αφήνοντας σημάδια όμοια σε μέγεθος με τη Γη.

Αυτή είναι η δουλειά του Δία, λένε οι αστρονόμοι, και ευτυχώς για μας, την κάνει καλά. Η βαρυτική έλξη του πλανήτη αποτελεί την προστατευτική ασπίδα της Γης, που αλλάζει πορεία στα διαστημικά σκουπίδια και τα ουράνια αντικείμενα, όπως οι κομήτες και τα σπρώχνει μακριά από το ηλιακό μας σύστημα.

Μεγάλες καταστροφές.

Αν ένας κομήτης έπεφτε στη Γη, θα μπορούσε να προκαλέσει όση ζημιά έκανε ο αστεροειδής που εξαφάνισε τους δεινόσαυρους πριν από 65 εκατ. χρόνια. «Αν κάτι παρόμοιο είχε χτυπήσει τη Γη, θα τελείωνε η ζωή στον πλανήτη μας, γι' αυτό πρέπει να είμαστε ευγνώμονες που υπάρχει ο Δίας και "καθαρίζει" το Σύμπαν από όλα αυτά τα μεγάλα αντικείμενα», λέει ο Άντονι Γουέσλι, ο Αυστραλός ερασιτέχνης αστρονόμος, που πρώτος παρατήρησε το σημάδι στην επιφάνεια του Δία και σήμανε τον γενικό συναγερμό στην αστρονομική κοινότητα.

Μάλιστα, οι αστρονόμοι χρησιμοποιούν τον Δία ως οδηγό στην αναζήτησή τους για εξωγήινη ζωή. Αναζητούν παρόμοια πλανητικά σχήματα, δηλαδή έναν γιγαντιαίο πλανήτη κοντά σε ένα κεντρικό αστέρι, με μικρότερους πλανήτες γύρω τους γιατί ενδεχομένως αυτός ο σχηματισμός επιτρέπει τη δημιουργία συνθηκών φιλόξενων προς κάποια μορφή ζωής.

Δημιουργεί και απειλές.

Είναι όμως ο Δίας ο φύλακας άγγελός μας; Υπάρχουν και οι διαφωνούντες. «Διατηρώ τις επιφυλάξεις μου», λέει ο Μπράιαν Μάρσντεν από το Κέντρο Αστροφυσικής των Χάρβαρντ- Σμιθσόνιαν, με ειδίκευση στην παρακολούθηση κομητών στο ηλιακό μας σύστημα. «Μέχρι ένα σημείο είναι αλήθεια. Ο Δίας λειτουργεί ως σωτήρας μερικές φορές, άλλες όμως δημιουργεί μεγάλες απειλές. Ο πλανήτης στέλνει πολλούς κομήτες έξω από το ηλιακό μας σύστημα, αλλά και μέσα σε αυτό». Για παράδειγμα, ο κομήτης Λέξελ το 1770 πέρασε 1,6 εκατ. χιλιόμετρα από τη Γη, απόσταση πολύ μικρή για τα διαστημικά δεδομένα. Αυτός ο κομήτης είχε έρθει προς τα μέρη μας από το εξωτερικό ηλιακό σύστημα τρία χρόνια νωρίτερα και πέρασε κοντά από τον Δία. Η βαρύτητα του Δία άλλαξε την τροχιά του κομήτη και τον έστειλε κατευθείαν πάνω στη Γη.

ΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ πιστεύουν πως αν ο κομήτης δεν έβρισκε εμπόδια στον δρόμο του, ίσως έπεφτε πάνω στη Γη

Επιφυλάξεις αστρονόμων για την ασπίδα της Γης

ΤΗ ΜΕΣΗ ΟΔΟ της... αστρικής διπλωματίας προτιμά ο Χαλ Λέβισον, αστρονόμος στο ερευνητικό ινστιτούτο του Κολοράντο, που μελετά την εξέλιξη του ηλιακού μας συστήματος.

Ο επιστήμονας εξηγεί πως ο Δίας μπορεί να είναι προστάτης της Γης ή επικίνδυνος ανάλογα με την προέλευση των κομητών. Ο Λέξελ, ο Σουμέικερ-Λέβι 9 και πιθανώς αυτός που χτύπησε τον Δία την περασμένη Κυριακή, προήλθαν από μία παγωμένη ζώνη διαστημικών θραυσμάτων, γνωστή με την ονομασία Ζώνη Κουίπερ, που βρίσκεται έξω από την τροχιά του Ποσειδώνα. «Ο Δίας μάλλον αυξάνει τον κίνδυνο έκθεσης της Γης σε αυτούς τους κομήτες».

Από την άλλη, ο Δίας μας προστατεύει από μία, πιο επικίνδυνη ακόμα, ομάδα κομητών που προέρχεται από το Νέφος του Όορτ. Το νέφος αυτό αποτελείται από ένα τρισεκατομμύριο περίπου πυρήνες κομητών.

Τον πρώτο καιρό μετά τη δημιουργία του ηλιακού μας συστήματος, ο Ποσειδώνας και ο Ουρανός τραβούσαν κοντά τους θραύσματα και τα εκσφενδόνιζαν μακριά. Αυτά έφταναν στο Νέφος του Όορτ. Αλλά ο Δίας και ο Κρόνος, ακόμα πιο ισχυροί πλανήτες, έπαιρναν αυτά τα κομμάτια και τα πετούσαν ακόμα μακρύτερα, έξω από το ηλιακό μας σύστημα.

Κάθε τόσο, ένας κομήτης αποσπάται από το νέφος λόγω ενός διερχόμενου αστέρα και κατευθύνεται προς το εσωτερικό του ηλιακού συστήματος. Όταν συμβαίνει αυτό, ο Δίας αναλαμβάνει δράση και τους αλλάζει πορεία.

Πηγή: TA NEA